

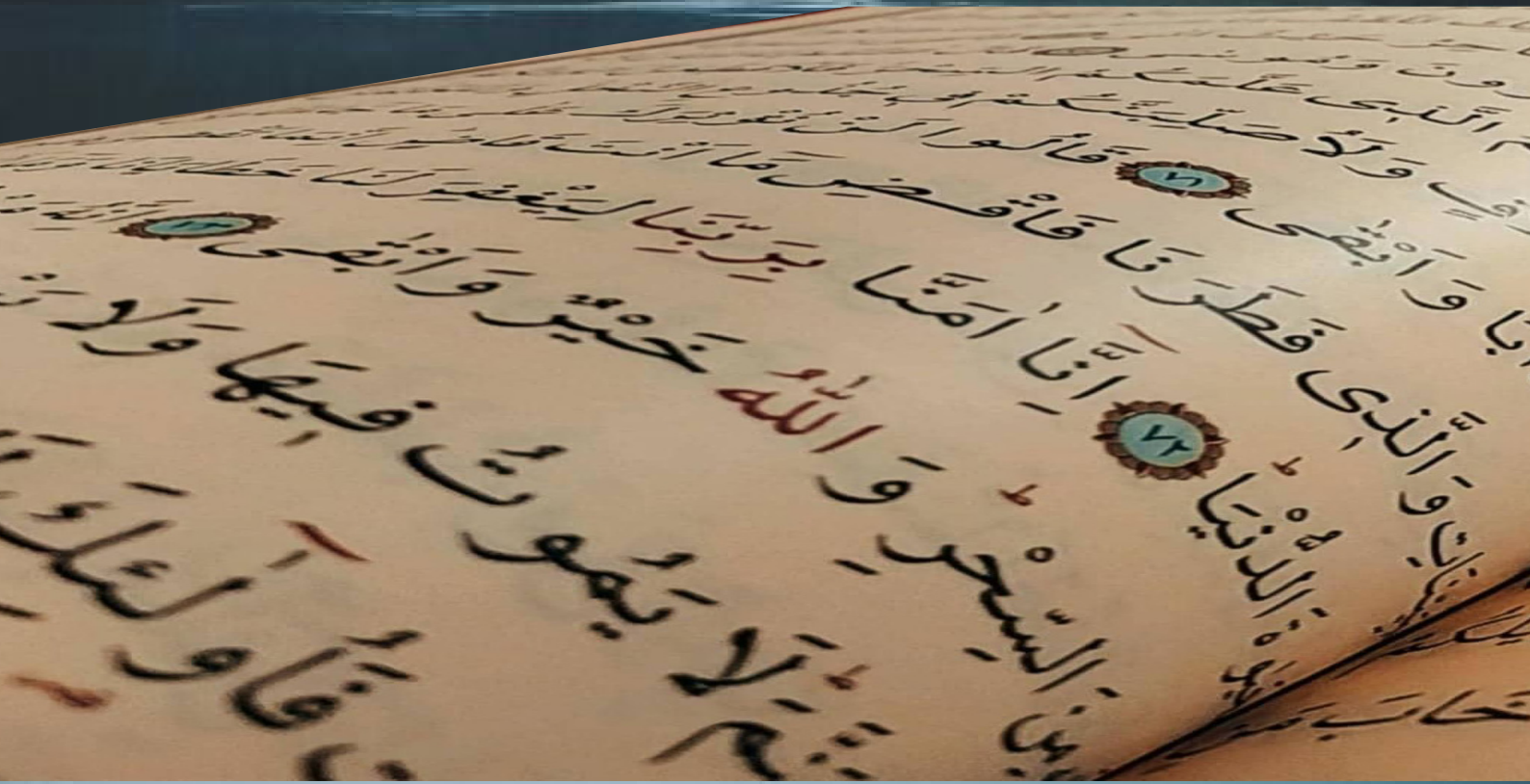
FECR

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI

Aylık İslami Eğitim Dergisi Sayı : 7 Yıl : Temmuz 2022

KUR'AN-I OKUMA VE ANLAMA

Safvan MUHLİS Hoca
HASBİHAL

İLETİŞİM AĞLARIMIZ

Merkez Mescid / Dergi Binası
Ali baba mah. 5041 sok. gözde apt altı no8

Karaköprü/ŞANLIURFA

İletişim : 0531 104 15 96

fecrmescidi@gmail.com

Fecr Dergisi Temsilciligi

Yusuf paşa mah. 11 nisan fuar cad.no 22/a

Haliliye/ŞANLIURFA

İletişim: 0545 492 60 60 - 0552 727 97 56

fecrdergisi/facebook.....

fecrmescidi/instagram.....

fecrmescidi/youtube.....

TESARIM VE DİZAYN FECR MEDYA EKİBİ TARAFINDAN HAZIRLANMIŞTIR

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ السَّلَامُ عَلَیْكُمْ

Rehberimiz Kur'an-ı Kerim, bizlere Allah Tealakatında geçerli olan tek dinin İslam olduğunu beyan etmiştir. İslam bir nurdur ve İslam, Allah'ın kulları üzerine göndermiş olduğu en mühim meseledir. İnsanoğlu, bu yolu hakkıyla yaşarsa Allah'ın kendisi üzerinde nimetini tamamlamış demektir. İslam, Rahman'ın göndermiş olduğu kurallar çerçevesinde ancak makbuldür. İslam, kişilerin veya kurumların kendi kafalarından, egolarından yahut tasarımlarından ibaret değildir. Bilakis İslam, Hazreti Resulullah aleyhisselam'ın getirmiş olduğu hükümler ile tam bir nur düzeyine ulaşan bir hayat programıdır. Hiçbir insanın yorumuna, teviline veya istek arzularına göre değişmez değiştirilemez. İslam, birçok batılın içinde kendini ispatlayan tek dindir. İslam, milyarlarca rengin içerisinde bir benzeri olmayan renktedir.

Çünkü;

“Allah'ın boyası! Kim Allah'tan daha güzel boyaya sahip olabilir? Ve biz O'na kulluk edenleriz.”(Bakara 138)

Bu renge sahip olanlar kurtuluşa erenlerdir. Bu renk sadece Allah ve Resül'ünün hudutlarıdır. Bu hudutlar da İslam'dır. Kim bu renge boyanmışsa ırk, din ve cinsiyet ayrımı yapmadan mükafatını Allah cellecelaluhu'ndan alacaktır. Fecr Dergisi vesilesiyle bir şeyler anlatmaya, aktarmaya çalışmamız sadece bundan dolayıdır.

Safvan MUHLİS Hocanın (Kur'an-ı okuma ve anlama) baş yazısı ile gönüllere ferahlık veren hayat rehberimiz Kur'an-ı Kerim, bizlere nasıl fayda vereceğini ele alarak bu ayki sayımızda yine ilk sırada yer almaktadır.

Selman SAMATYALI Kardeşimizin “ÖZÜR DİLEMEYİN” başlıklı makalesi ile Müslümanlığın dışında bir ölüm ile gelenlerin halini Kuran ve Sünnet ışığında alimlerin görüşleriyle konuyu aydınlatması bu ayki sayımıza ayrı bir özellik katmaktadır.

Kardeşlerimizden Zeyd ENFAL, Halid EYMEN, Ali MARUF, Abdulkerim SIDDIK, Muaz ALİ-MOĞLU, Muhammed YAŞAR ve daha ismini zikretmediğimiz diğer kardeşlerin yazılarıyla bu aya yeni bilgiler ile siz değerli okuyucularımızla buluşuyoruz.

Çaba bizden takdir Allah'tandır.

“Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun”

editör

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI

İÇİNDEKİLER

Kur'an okuma ve anlama

Tefekkür Kavramı

Özür dilemeyin

Kur'an-ı kerim mucizeleri (Bal Arısı)

Allah'tan hakkıyla sakınmak

Bahçe sahipleri

Esmâül hüsna (El Muhsin)

Nasıl kur'an okuyalım (alıntı)

Safvan MUHLİS (Hoca)

Halid EYMEN

Selman SAMATYALI

Muaz ALİMOĞLU

Zeyd ENFAL

fecr MEDYA

Selman SAMATYALI

fecr medya

Yazarlar dergi içinde seçmiş oldukları konularda, kaynak göstererek alıntı yapabilirler.

KUR'AN-I OKUMA VE ANLAMA

Safvan MUHLİS Hoca
İLETİŞİM
safvanmuhlis@fecrdergisi.com

Hamd kalem ile yazmayı öğreten, ilim ile bizleri abad eden Allah(azzevecelle), salat ve selam Rasulullah (aleyhisselatuvesselem) Efendimize ve O'nun yolunu takip eden Mü'min ve Muvahhid kullarınadır.

"İşte biz onu (Kur'an'ı) apaçık ayetler olarak indirdik; şüphesiz Allah, dilediğini hidayete yöneltir."(Hac/16)

Kur'an-ı Kerim nasıl bir kitaptır?

"Hz. Peygamber'e indirilen, mushafalarda yazılı olup, Peygamberimizden bize kadar tevatür yoluyla nakledilmiş olan; okunmasıyla ibadet edilen ve insanlığın benzerini getirmekten aciz kaldığı "ilahi kelâm"dır.

İlahi kitapların en büyük özelliği ve değeri şüphesiz onların Allah'ın sözlerinden ibaret olmalarıdır. Ancak bugün bu özellik sadece Kur'ân-ı Kerîm'e mahsustur. Zira diğer ilâhî kitaplar peygamberlerinden sonra insanlarca tahrifat ile karşı karşıya kalmış ve sonunda bir insanın kaleme aldığı kitaplar haline gelmişlerdir. ZâtenKur'ân-ı Kerîm'in gönderilmesinin bir sebebi de budur. Son vahyedilen ilahi kelimeler olan Kur'ân-ı Kerîm, kendisinden önce gönderilen ilâhî kitapların bilgi ve hikmetlerini de içeren en mükemmel ilahi kitaptır. Kur'an, son ilahi kitap olması itibarıyla da bizzat Allah'ın muhafazası altındadır. O, hiç değişmeden kıyamete kadar insanlığa kurtuluş ve huzur reçetesi olmaya devam edecektir.

Kur'an; ilahi bir nizamın sahibi olan, içerisinde bir tek kelimenin bile boşa söylenmediği, Allah'a iman eden kulları için anayasa olarak düzenlenmiş, hiçbir ırka, coğrafyaya, kavme, zamana özel olarak gönderilmeyen ve bütün beşeri düzenlere meydan okuyan hidayet rehberi ve nurdur.

Kur'an bir giriş gelişme sonuç kitabı değil. Yani kompozisyon olarak bizlere gelmemiştir. Bu yüzden sıkıcı, kısıtlı yada kısır bir anlayıştan ibaret değildir. Bir peygamberi anlatırken diğerinden haber verir. Müthiş bir edebi tasvirleri ve örneklemeleri vardır. Müthiş incelik ve nükteler mevcuttur. Lakin bu nükteleri anlamak için onunla hemhal olup kalbin salim olması ve pratiğe dökülmesi gerekir. Aksi takdirde düz bir okumanın hiçbir faydası olmaz. Hatta bu kitap bazılarının inkarını da arttırabilir. Bu yüzden Kur'an indirilmiş olan kitapların içerisinde ilahi vahiy ile yoğurulan ve bütün zamana meydan okuyan bir kitaptır. Onun

ilahi gücünü ardına alanlar onunla izzet bulmuşlar ve çağlara hükmetmişlerdir. Bunun en açık örneği Allah Rasülü(sallallahualeyhivesellem) ve ashabıdır (radiyallahuanhum).

Kur'an-ın Nüzulu(indirilmesi)

Kur'an-ı Kerim, Yüce Allah'tan Hz. Peygamber aleyhisselam'a Cebrail aracılığıyla, vahiy yoluyla indirilmiştir. Kolayca ezberlenmesi, kısa zamanda insanlara ulaşması, manasının kolaylıkla anlaşılması, inançların ve hükümlerin müminlerin kalbinde yavaş yavaş kuvvetlenip kökleşmesi için Kur'an bir defada toptan indirilmemiş, yaklaşık yirmi üç senede, peyderpey indirilmiştir. Yüce Allah, Kur'an'ın bir defada toptan indirilmeşişinin sebebini şöyle açıklar:

"İnkâr edenler: 'Kur'an O'na bir defada topluca indirilmeli değil miydi?' dediler. Biz onu senin kalbine iyice yerleştirmek için böyle yaptık ve onu tane tane okuduk."(Furkan/32)

Ayetler doğrudan doğruya indiği gibi, çoğunlukla meydana gelen bir olayın hemen sonrasında olayı çözümlenmek ve sorulan soruları cevaplamak ve bu vesileyle kıyâmete kadar tüm insanlara ışık tutmak için de inerdi. Ayetin inmesine sebep olan olay veya soruya sebep-i nüzul (iniş sebebi) denilir.

Kur'an-ı Kerim kendisinin, bir ayette Ramazan ayında, bir başka ayette mübarek bir gecede, bir diğerinde de Kadir gecesinde inmeye başladığını haber vermektedir.

"Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz."(Bakara/185)

Kur'an-ın Toplanması, Cem Edilmesi

Kur'an ayetleri inince Peygamberimiz onları yanında bulunan sahabelerine okurdu. Onlar da

kendilerine iletilen ayet ve sureleri ezberlerlerdi. Ezberlenen ayet ve sûreler ayrıca vahiy kâtipleri tarafından yazılırdı. Ayetler iki nüsha olarak yazılır, bir nüshası Peygamberimiz'in bir nüshası da sahabilerin yanında korunurdu. Ayetlerin hangi sûreye konulacağını ve nasıl düzenleneceğini Peygamber Efendimiz vahiy kâtiplerine söylerdi. O zamanlar kağıt bulunmadığı için Kur'an ayetleri ince beyaz taşlar, hurma dalları, düzeltilmiş kürek kemikleri ve işlenmiş deriler üzerine yazılırdı. Bu konuda Kur'an'da şöyle buyrulur:

"...yayılmış ince deri üzerine satır satır yazılmış kitaba andolsun."(Tur/2-3)

Ayetlerin inmesi tamamlanınca Cebrail aleyhisselâm tekrar gelmiş, bütün Kur'an'ı baştan sona Peygamberimize okumuş Allah elçisi de ona okumak sûretiyle okuduklarını karşılaştırmışlardır. Peygamberimiz henüz hayatta iken Kur'an tamamıyla yazılmış ve hafızlar tarafından ezberlenmişti. Fakat Hz. Peygamber aleyhisselam yaşadığı sürece vahiy devam ettiğinden Kur'an'ın tamamının tek cilt halinde toplanması mümkün olmamıştı. İlk halife Hz. Ebu Bekir döneminde yapılan Yemâme savaşında 70 hafızın şehit olması sebebiyle Hz. Ömer, Kur'an'ın kaybolması endişesini dile getirerek, toplanması ve bir kitap haline getirilmesi teklifiyle Hz. Ebu Bekir'e başvurdu.

Hz. Ömer'in teklifi faydalı bulunarak meşhur hafız ve vahiy katibi Zeyd b. Sabit başkanlığında bir komisyon kuruldu. Komisyon toplama işinde, ezberden hiçbir ayetin yazılmaması ve mutlaka yazılı bir vesikanın elde bulunması gibi şartları göz önünde bulundurdu. Komisyonun dikkate aldığı hususlar arasında ezberden de yazılı vesikalar kontrol ediliyordu.

Bu vesikanın Peygamberimizin huzurunda yazıldığını gören iki kişinin şahitlik etmesi de vardı. Komisyon tarafından toplanan Kur'an'ı sahabe gözden geçirdi. Hiç kimsenin en küçük bir itirazı olmadı. Böylece Kur'an'ın cem'i (ayet ve surelerin doğru sırasıyla bir araya getirilmesi) tamamlanmış oldu.

Hicri 25, miladi 648 yılında Azerbaycan ve Ermenistan fethinde orduda bulunan Şamlılarla Iraklılar arasında Kur'an'ın bazı ayetlerinin okunuşunda ihtilaf çıkınca ordu komutanı Huzeyfe, dönemin halifesi Hz.Osman'a başvurarak, ihtilafın giderilmesini rica etti. Hz. Osman da tekrar Zeyd b. Sabit başkanlığında bir komisyon toplanmasını ve Kur'an'ın çoğaltılmasını emretti. Çoğaltılan nüshalar gerekli bölgelere gönderildi ve ihtilaflar giderildi. Gönderilen bölgelerde bunlara dayanılarak pek çok nüsha yazıldı. Böylece hata ihtimali ortadan kaldırıldı.

Kur'an-ı Kerim'in Muhtevası

Kur'an-ı Kerim, insan ve onun mutluluğu için gönderildiğinden, onda insanın hem dünyasını hem de ahiretini ilgilendiren ve insanın her iki âlemde de mutlu olmasını sağlayacak olan bilgi ve hükümler mevcuttur. Hemen ikinci sure olan Bakara suresinde Yüce Allah Kur'an'ın takvâ sahipleri için bir hidayet kitabı olduğunu belirtir. Kur'an, bu hükümlerle birlikte, insan için gerekli olan konulara da yer vermektedir.

Kur'an'ın Temel Konuları

Kur'an'da yer alan temel konulardan bir kısmı şunlardır:

İman

İman, Kur'an'da bahsi geçen konuların esası ve özünü teşkil eder. Kur'an'da: Allah'ın varlığı, birliği ve sıfatları anlatılır. Meleklerden bahsedilir. Allah'ın insanlara peygamber ve kitap gönderdiği bildirilir. Kur'an'da, iman esaslarından birisi olan ahiret inancı üzerinde de durulur. Kıyametten ve ahiret hallerinden bahsedilmektedir. Kur'an'ın, konuyla ilgili ayetlerinden bazıları şunlardır:

"Gökyüzü yarıldığı, yıldızlar döküldüğü, denizler birbirine katıldığı, kabirlerin içindekiler dışarı çıkarıldığı zaman, insanoğlu, yapıp gönderdiklerini ve (yapamayıp) geride bıraktıklarını bir bir anlar."(İnfitar/1-5)

"Nihayet sûra üflenecek. Bir de bakarsın ki onlar kabirlerinden kalkıp koşarak Rablerine giderler."(Yasin/51)

Kur'an'da, insanların dünyada yaptıkları amellerinden ahirette hesaba çekilecekleri, bu hesabın sonunda cennete veya cehenneme gönderilecekleri de bildirilmektedir.

İbadet

Kur'an-ı Kerim'de insanın yapması gereken ibadetler belirtilmiş, bu ibadetlerin nasıl yerine ge-

tirileceği ana hatlarıyla açıklanmıştır. İbadetlerini yerine getiren Müminlerin de ahirette kurtuluşa erecekleri belirtilmiştir.

İbadetle ilgili olarak Kur'an-ı Kerim'de yer alan ayetlerden bazıları şunlardır:

"Sana (gelmesi kesin olan) ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et."(Hicr/99)

"Asra yemin ederim ki insan gerçekten ziyan içindedir. Bundan ancak iman edip salih amel işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve sabrı tavsiye edenler müstesnadır"(Asr/1-3)

Kur'an, bunlar ve benzeri ayetlerle insanı Allah'a ibadet etmeye çağırılmaktadır. İnsana düşen görev, bu çağrıya uyarak Cenab-ı Hakk'a olan kulluk görevini yerine getirmesidir.

Ahlak

Kur'an-ı Kerim'de ahlakla ilgili birçok esas yer almaktadır. Kur'an'ın bu konularla ilgili ayetlerinden bazıları şunlardır:

"Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin." (Ahzab/70)

"Ölçtüğünüzde ölçmeyi tam yapın, doğru terazi ile tartın. Bu daha hayırlıdır, sonuç bakımından daha güzeldir. Hakkında kesin bilgi sahibi olmadığın şeyin peşine düşme. Çünkü kulak, göz ve kalp, bunların hepsi ondan sorumludur. Yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Çünkü sen yeri asla yaramazsın, dağlara ululuk yarışına giremezsin." (İsra/35-37)

Kur'an'da insanların birbirleriyle ilişkilerinde adaleti esas almaları, birbirlerine iyilikte bulunmaları, akrabalarına yardımcı olmaları emredilmekte: Kötü olan davranışları yapmaları da yasaklanmaktadır.

"Muhakkak ki Allah, adaleti, iyiliği, akrabaya yardım etmeyi emreder: Çirkin işleri, fenalığı ve azgınlığı yasaklar..."(Nahl/90)

"Ey iman edenler! Şarap, kumar, putlar, fal okları şeytan işi birer pisliktir. Bunlardan kaçının ki kurtuluşa eresiniz."(Maide/90)

İslam dini, iyi ve güzel ahlaka büyük önem verir ve bunu toplumun her kesiminde yerleştirmeyi

amaç edinir. Bundan dolayı Kur'an-ı Kerim, pek çok ayetinde ahlak esaslarından bahsetmekte, insanları iyiye, güzele ve doğruya yönlendirmektedir. Kur'an'ı bize tebliğ eden

Hz. Peygamber Efendimiz de gönderiliş sebebinin güzel ahlaki tamamlamak olduğunu ifade eder. Kur'an da Efendimiz hakkında şöyle buyurur:

“Sen elbette yüce bir ahlâk üzeresin.”(Kalem/4)

Varlıklardan ve Onların Yarattığından Bahsedilen Konular

Kur'an-ı Kerim'de varlıklar ve onların yaratılışları, birtakım özellikleri ile ilgili bilgilerde yer almaktadır. Kur'an'ın, bu konularla ilgili ayetlerinden bazıları şunlardır:

“Gökleri ve yeri, yerli yerince yarattı. Sizi şekillendirdi ve şekillerinizi de güzel yaptı. Dönüş ancak Ona'dır.”(Teğabun/3)

Kur'an-ı Kerim, bazı varlıkların yaratılışlarına ve birtakım özelliklerine dikkat çekmekte; insanların bundan ibret almalarını ve her şeyin yaratıcısı ve Rabbi olan Allahü Teâlâ'nın sonsuz kudret sahibi olduğunu idrak etmelerini istemektedir.

“Biz, yeryüzünü bir döşek, dağları da birer kazık yapmadık mı? Sizi çiftler çiftler yarattık. Uykunuzu bir dinlenme kıldık. Geceyi bir örtü yaptık, gündüzü de çalışıp kazanma zamanı kıldık. Üstünüzde yedi kat sağlam göğü bina ettik. (Orada) alev alev yanan bir kandil yarattık. Size tohumlar, bitkiler, sarmaş dolaş olmuş bağlar, bahçeler yetiştirmek için üst üste yığılıp sıkışan bulutlardan şarıl şarıl akan sular indirdik.”(Nebe/6-16)

“Allah, sizi bir tek nefisten yarattı. Sonra ondan da eşini yarattı... Sizi de annelerinizin karnında üç katlı karanlık içinde, çeşitli safhalardan geçirerek yaratıyor. İşte bu yaratıcı, rabbiniz Allah'tır. Mülk Onundur, Ondan başka ilah yoktur...”(Zümer/6)

Yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'in bu tür ayetleri, ilim adamlarını araştırma ve incelemeye sevk etmiş, bazı icat ve keşiflerde yol gösterici olmuştur. Zaten Kur'an-ı Kerim'in amaçlarından birisi de insanların ufkunu açmak,

Allah Teâlâ'nın verdiği akıl, his ve kabiliyetlerle varlıkların özelliklerini kavrayıp onlardan en verimli şekilde faydalanmasını sağlamaktır.

İnsanlar Arasındaki İlişkileri Düzenleyen Hükümler

Kur'an'ın insanlar arasındaki ilişkileri düzenleyici hükümler içeren ayetlerinden bazıları şunlardır:

“Ölçtüğünüz zaman tastamam ölçün ve doğru terazi ile tartın...”(İsra/35)

Kur'an'da, insanların mallarının haram yollarla alınıp yenilmesinin, rüşvet alıp vermenin haram olduğu bildirildiği gibi intiharın ve başkasının canına kıymanın da haram olduğu belirtilmektedir. Örneğin, şu ayetler bu konularla ilgilidir:

“Ey iman edenler! Karşılıklı rızaya dayanan ticaret olması müstesna, mallarınızı batıl (haksız ve haram yollar) ile aranızda (alıp vererek) yemeyin. Ve kendinizi öldürmeyin. Şüphesiz Allah, size çok merhametlidir.”(Nisa/29)

“...Kim bir cana veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya karşılık olmaksızın (haksız yere) bir cana kıyarsa bütün insanları öldürmüş gibi olur. Her kim bir canı kurtarırsa bütün insanları kurtarmış gibi olur...”(Maide/32)

Kur'an, insanların birbirlerine adaletli, dürüst ve saygılı davranmalarını; birbirlerinin haklarını gözetmelerini, birbirlerine iyiliği tavsiye etmelerini emreder.

“Sizden; hayra çağıran, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir topluluk bulunsun. İşte onlar, kurtuluşa erenlerdir.”(Aliimran/104)

Kur'an; insanlar arasında adaletin sağlanması, barışın ve güvenin korunması için cihat edilmesini de emreder.

“ ... Mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihat edin...”(Tevbe/41)

Kur'an'ın bu hükümlerine uyan kimselerin oluşturduğu toplumda adalet, güven, huzur ve mutluluk hâkim olur. Bu anlamda tüm bu hükümlerin en güzel bir şekilde uygulandığı Hz. Peygamber'in ve ilk Müslümanların yaşadığı döneme, mutluluk dönemi anlamına gelen “asr-ı saadet” denilmiştir.

Peygamberler ve İlahi kitaplar

Allah azzevecelle yaratmış olduğu insana birtakım görevler vermiş ve bu görevleri, gönderdiği kitaplarında belirtmiştir. Bu kitaplarında belirttiği emir ve yasaklarını insanlara öğretmeleri, hükümlerinin yaşanmasında örnek olmaları için insanların kendi içlerinden peygamberler de göndermiştir.

Kur'an bu peygamberler ve ilahi kitaplarla ilgili bilgiler verir, insanların onlara uymaları gerektiğini bildirir.

“Nuh’a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a, torunlarına, İsa’ya, Eyyub’a, Yunus’a, Harun’a ve Süleyman’a da vahyettik. Davud’a da Zebur verdik.” (Nisa/163)

Allah Teâlâ'nın insanlara peygamberler göndermesi, onların aracılığıyla vahyi insanlara bildirmesi, kendisini tanıyabilmeleri için, akıl ve gönül gibi nimetleri insanlara bahşetmesi, hep O'nun engin merhametinin birer tezahürleridir.

Kur'an, son peygamber olan Hz. Muhammed'in (s.a.v.) bütün insanlara müjdeci, uyarıcı ve örnek olarak gönderildiğini, onun insanları Allah'ın yoluna çağırıcı bir davetçi olduğunu belirtir.

“Andolsun, sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resûlü'nde güzel bir örnek vardır.”(Ahzap/21)

Kıssalar (Yaşanmış Hikâyeler)

Kur'an-ı Kerim'de peygamberleri ve başlarına gelen olayları anlatan kıssalar vardır. Ayrıca geçmişte yaşamış ve Allah'ın hükümlerine karşı geldikleri için Allah tarafından çeşitli bela ve musibetlerle cezalandırılmış olan bazı milletleri anlatan kıssalar da yer almaktadır. Bu milletlerin kıssalarının anlatılmasının hikmeti, insanların bunlardan ibret almalarını ve geçmiş ümmetlerin cezalandırılmalarına sebep olan davranışlardan uzak durmalarını sağlamaktır. Şu ayet, bu amacı belirtmektedir:

“Sizden önce nice (milletler hakkında) ilahi kanunlar gelip geçmiştir. Onun için, yeryüzünde gezin, dolaşın da (Allah'ın ayetlerini) yalan sayanların akıbetleri ne olmuş, görün de ibret alın!”(Aliimran/137)

Dua ve Dua Ayetleri

Kur'an-ı Kerim'de duaya dair hususlar da bulunmakta ve yapılan duaların

Allah tarafından kabul edileceği belirtilmektedir:

“Rabbiniz şöyle dedi: Bana dua edin, duanıza cevap vereyim.”(Mümin/60)

Zira insanın günahlarını affedecek olan Allah Teala'dır. O'nu, ahirette azaptan kurtaracak olan da Allah Teala'dır. Bundan dolayı Kur'an, insanın yaptığı hatalarının, işlediği günahlarının bağışlanması ve ahirette kurtuluşa ulaştırması için Allah'a dua etmesi ve ondan yardım istemesi gerektiğini belirtmekte ve bu konuda bize dua örnekleri sunmaktadır. Bu dualardan birisi şudur:

“..Rabbimiz! Eğer unutacak veya yanılacak olursak bizi sorumlu tutma. Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır yük yük-leme. Rabbimiz! Bize, gücümüzün yetmediği şeyi taşıtma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bize acı. Sen bizim Mevla'mızın; kâfirlere karşı bize yardım et.”(Bakara/286)

Kur'an-ı Kerim'de pek çok dua ayeti bulunmaktadır. İnsan, Cenab-ı Hakk'a dua etmeli, O'na sığınmalı, O'ndan yardım ve bağışlama dilemeli, O'na güvenmelidir. Duasının kabul olunması için de Allah'a itaat etmeli, O'nun emirlerini yerine getirmelidir ve yasaklarından da kaçınmalıdır. Doğrudan Rabbine dua edip O'ndan bir şeyler dileyebilmenin ne büyük bir nimet olduğunun bilincinde olmalıdır. Dua etmeli, ihlasla dua edebilmeyi dilemeli, dua edebildiği için şükretmelidir. Dua insanın hayatının anlamıdır ve kulluğun özüdür. Öyle ki Allah Teâlâ buyurur;

“(Resûlüm!) De ki: Duanız (kulluk ve yalvarmanız) olmasa, Rabbim size ne diye değer versin?” (Furkân, 77)

Kur'an-ı okuma ve Dinleme

Kur'an okumaya “Eûzu besmele” çekerek başlanır. Bir ayette:

“Kur'an okuduğun zaman o kovulmuş şeytandan Allah'a sığın”(Nahl/98) buyrulmuştur.

Peygamber Efendimiz aleyhisselam şöyle buyurur:

“Sizin en hayırlılarınız, Kur'an'ı öğrenen ve öğretenlerinizdir.”(Buhârî, Fezâilü'l-Kur'ân 21; EbûDâvud, Salât 349)

İnsan, Kur'an okurken edeple ve Allah'ın huzurunda olduğunun şuuru içinde olmalı, Yüce Yaratanın sözlerini okuduğunu hatırlamalıdır. Kur'an huşu içerisinde okunmalıdır. Okunan kısımların manasını anlamaya çalışmalı, manalar üzerinde tefekkür edilmelidir. Kur'an, edep, hürmet ve tazim içinde dinlenmelidir. Kur'an temiz bir yerde muhafaza edilmeli, eskimiş ve hırpalanmış mus-hafalar ortada bırakılmamalı, okunmayacak hale gelmiş olanlar uygun bir yerde toprağa gömülmelidir.

Kur'an öyle mübarek, öyle yüce bir kitaptır ki O'nun sadece sedasını dinlemek ve hakikat bilgisini gözden geçirmek kâfi değildir. Onun ebediyet, yani ahiret hayatını kurtarma yollarını gösteren mübarek emirlerine bir gönül vecdi ile itaat etmek icap eder. Çünkü Kur'an, hayat yolculuğunun meçhullerini malum kılan, sorularını çözüme kavuşturan, karanlıklarını aydınlatan; akıl ve kalp için her bakımdan tatminkar delilleri ihtiva eden yegane ilahi kitaptır.

Kur'an-ı Kerim'i nasıl aziz tutmak, rahle ve kürsülerin üzerine koymak lazımsa, Kur'an'ı kalbinde taşıyan, yani canlı bir Kur'an olan hafızları da o şekilde aziz tutmak ve başköşeye oturtmak lazımdır.

Zira Uhud'da Ensâr:

“–YâRasûlallâh! Şehidlerimiz pek çok. Ne yapalım, bize ne buyurursunuz?”

**diye sorduklarında,
Rasûl-i Ekrem Efendimiz:**

“–Derin ve geniş kabirler kazınız, her kabre ikişer, üçer şehitleri koyunuz!” buyurdu. Sahabiler,

“–Önce hangilerini koyalım?” diye sordular. Efendimiz,

“–En çok Kur'ân bileni önce koyunuz!” buyurdu. (Nesâî, Cenâiz, 86, 87, 90, 91)

Hz. Ömer de bizlere Kur'an'la alakalı olarak şunu tavsiye etmiştir:

“Gücünüz yeterse Kur'an'ın sizlere şefaathane olmasını; hasmınız olmamasını temin etmeye çalışınız. Zira Kur'an'ın şefaathane ettiği kimse cennete; şikayetçi olduğu şahıs da cehenneme gider. Biliniz ki bu Kur'an, hida-yet menba-ı ve ilimlerin en parlağıdır.

O, Rahman'dan gelen ve kendisiyle kör gözlerin, sağır kulakların ve kilitli kalplerin açıldığı en son kitaptır...” (Ali el-Muttaki, II, 285-286/4019)

Kur'an'dan Faydalanmanın Şartları

İbn Kayyum bu konuda şunları ifade eder;

“Kur'an'dan faydalanmak istersen onu okuyacağın ve dinleyeceğin zaman kalbini ona bağla ve işitme organlarını ancak ona yönlendir.

**Yüce Allah'ın seninle konuştuğu, muhatap olduğun şuuruyla o atmosferde hazır bulun. Çünkü Kur'an, Resülünün dili üzere Allah'ın (suphanallahuteala) buyruğudur”.
“Hiç şüphesiz, bunda, kalbi olan ya da bir şahid olarak kulak veren kimse için elbette bir öğüt (zikir) vardır.” (Kaf/37)**

Evet, muhterem kardeşim gördün ki bu kitap Rabbimiz ile iletişimin, O'nunla dertleşmenin, gönülünü O'na açmanın hulasa tek sırdaşın ve dostun kelimeleridir. Bu kelamın tadını alan ondan kopabilir mi, bu kelamdan yüz çeviren isenasıl anlasın bu lezzeti! Gerçekten Rabbine kavuşmak isteyen bu kitaba ve Resülün o pak sünnetine sarılır ve vuslatına kavuşur. Akıbetimizin sonu Alemlerin Rabbi olan Allah azzevecelle'yedir.

TEFEKKÜR KAVRAMI

Halid EYMEN

İletişim

halideymen@fecrdergisi.com

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allâh'a mahsustur. Yalnız O'ndan yardım diler, ve O'ndan mağfret taleb ederiz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerden de O'na sığınırız. Allâh'ın hidayete erdirdiğini hiç kimse saptıramaz, O'nun saptırdığı kişiyi de hiç kimse hidayete erdiremez. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ibâdete lâıyk hiçbir ilâh yoktur. O birdir, ortağı da yoktur; Muhammed (sallallahu aleyhi vesellem) de O'nun kulu ve elçisidir.

Düşünmek ve hatırlamak anlamındaki fikr kökünden türeyen tefekkür, düşünme demektir. Tefekkür, insanı diğer varlıklardan farklı kılan ayırıcı bir özelliktir. Yani Allah'ın yaratmış olduğu herşeyden ders çıkarmak suretiyle düşünüp anlayıp hayata dökmektir. Kur'ân'-da bu kavram fiil şeklinde 18 âyette geçmiş, düşünülmesi teşvik edilmiş ve düşünenler övülmüştür.

Peki bizler neyi tefekkür etmeliyiz?

"Onlar ayaktayken, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah'ı anarlar; göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler. Ve "Rabbimiz! Sen bunu boş yere yaratmadın, Sen yücesin, bizi ateşin azabından koru." derler."

(Al-i İmran/191)

Şüphesiz ki bizleri yoktan var eden Allah'u teâlâ bizleri yaratırken akıl nimetini vermiş ve bir çok ayette de

"akletmezlermi" veya "düşünmezlermi" gibi bizi akletmeye ve tefekküre yönlendirmektedir. Bu ayette de Allahu Teâlâ kendisine iman edenler hakkındagöklerin ve yerin yaratılışına dair tefekküre dalmalarından bahsetmektedir. Demekki bizler tefekkür ederek Allah'ın kevnî ve tekliî hükümlerinin hikmetini ve muazzam kudretini anlamaya çalışmalıyız. Ki Allah'u teâlâ'nın kudretini anlarsak nasıl bir ilahın kulu olduğumuza anlarız.

Rabbimiz başka bir ayette şöyle buyurmaktadır:

**Deveye bakmıyorlar mı, nasıl yaratılmıştır!-
Göge bakmıyorlar mı, nasıl yükseltilmiştir!
Dağlara bakmıyorlar mı, nasıl dikilmişlerdir!
Yeryüzüne bakmıyorlar mı, nasıl yayılmıştır!**

(Gâşîye/17-20)

Yüce Rabbimiz Allah'ı teâlâ bu ayetlerde de bizleri tefekküre, düşünmeye, akletmeye sevk etmektedir. Ayetlerin tefsirine bakacak olursak tefhimul Kur'anda şöyle geçmektedir:

"Yani bunlar, ahiret hakkında bir şey duyunca 'bu nasıl mümkün olabilir?' diye sorarlar.

Bu kimseler çevrelerinde sürekli bulunan deve gibi bir hayvanı nasıl yaratmış olduğumuzu, gökyüzünü tepelerine nasıl astığımızı, dağları nasıl diktiğimizi ve yeryüzünü nasıl döşediğimizi görmüyorlar mı?

Şayet tüm bunların hepsini yaratmak mümkün oluyor ve bu harikalar sürekli gözlerinin önünde bulunabiliyorsa, kıyametin vuku bulması ve kıyametten sonra cennet ve cehennemin yaratılması niçin mümkün olmasın?

Eğer bu kimselerde biraz akıl varsa, kainattaki bunca şeyin nasıl yaratılmış olduğunu düşünmelidirler. Bunların yaratıldıklarını kabul ediyorlar, çünkü var olduklarını bizzat görüyorlar. Ancak müşahede ve tecrübeye dayanmayan hususları hiç düşünmeden, sırf göremediklerinden ötürü 'bu mümkün değildir' diyorlar. Oysa deveyi nasıl yarattığımızı ve onu nasıl çevresine uygun vasıflarla donattığımızı görmüyorlar mı? Öyle ki, çölde Araplara ancak bu özelliklere sahip olan bir hayvan yararlı olabilir. Gökyüzünü ve feza içerisindeki havayı nasıl yarattık?

Ayrıca bulutlardan yağmur yağmakta, güneş ısı ve ışık saçmakta, onun vasıtasıyla da ay ve yıldızlar parlamaktadır. Yeryüzünü insanın üzerinde hayatını sürdürebileceği bir şekilde düzenledik. İhtiyaçlarını temin etmeleri için çeşmeler, kuyular varedtik.

Çünkü hayatın kaynağı sudur. Dağları yeryüzünde nasıl rengarenk kıldık ve toprak, taş ve madenlerle donattık.

Tüm bunların bir yaratıcısının olmadığını mı sanıyorsunuz? Akıl sahibi bir insan bu soruya elbette olumsuz cevap vermez.

Ayrıca inatçı olmayan bir kimse de bunların hepsini yaratan bir kudret ve hikmet sahibinin varlığını kabul etmek zorundadır.

Şayet böylesine herşeye kâdir bir varlık için, tüm bunları yaratmak mümkün ise, o halde hakkında haber verilen kıyamet ve ahirete de inanmanın hiç bir makul nedeni yoktur."

İşte bunlar gibi Allahu Teala'nın kevnî ayetlerini görüp ve fehmedecek kadar açık olmasına rağmen iman etmemek ne büyük bir zillettir.

Her ne kadar bu ayetlerin muhatabı ahireti inkar edenler olsada bizler için dolu dolu hikmetler vardır. Ki tefekkür edecek olursak Allah Teala deveyi çöl şartlarına uygun ve dağları yeryüzü için bir direk niteliğinde yaratmıştır.

Başka bir ayette şöyle buyrulmaktadır;

De ki: "Söyleyin bakalım: Suyunuz çekilirse, size kim temiz bir akar su getirir?"

(Mülk/30)

Tefhimul Kur'anda şöyle tefsir edilmektedir;

Yani, "Şayet su yerin dibine çekilse, onu size tekrar geri getirebilecek Allah'tan başka bir güç var mıdır?

Eğer hiç kimsenin buna gücü yetmiyorsa, onlar nasıl olur da mabud kabul edilebilirler? Dalâlette olanın, tek olan Allah'a iman edenler mi, yoksa O'na ortak koşanlar mı olduğunu bir düşünün... Allah Teala bizler için tüm gerekli şeyleri yaratıp bizler için en uygun hayat nizamını hazırlamışken bizler hala onun hakkında gaflete düşüp durmaktayız.

Allah'ı tevhid ederek sadece ona kulluk etmek için yaratıldığımızı unutup Allah Teala'nın dininden yüz çevirmiş bir vaziyette yaşamaktayız. Gerçekten de düşünecek olursak Allah Teala suları çekse yağmuru yağdırmasa ve bizleri helak etse bizleri bundan kurtaracak veyabizlere su gönderecek bir merci var mıdır?...

Başka bir ayette ise şöyle geçmektedir;

“O, yeri yayıp döşeyen, orada dağlar, nehirler meydana getiren, orada her türlü meyveden (erkekli-dişili) iki eş yaratandır. O geceyi gündüze bürüyor. Şüphesiz bunlarda, düşünen bir kavim için (Allah’ın varlığını gösteren) deliller vardır.”

(Ra’d/3)

BESÂİRÜ’L -KUR’AN’da şöyle tefsir edilmektedir; “O Allah ki yeryüzünü yayan, uzatan bizim istifademize sunandır. Bir beşik gibi, bir döşek gibi arzı bizim altımıza yaymış, sermiş, geniş kılmış. Sonra: O yeryüzünde dağlar ve nehirler var etmiştir Rabbimiz. Evet o Allah ki yerin üstünde sabit dağlar yaratmıştır. Yâni dağları arzın üstüne baskılar yaptı. Çiviler, kazıklar yaptı dağları.

Kur’an’ın başka yerlerinde Rabbimizin yeryüzünü bu dağlarla dengelediği anlatılır. Yâni semada, fezada, boşlukta dönüp duran dünyanın dengesini sağlamak için dağları böyle kazıklar olarak çakıvermiştir Rabbimiz. Sonra bu dağların arasından nehirler akıtıvermiş. Evet işte bunu yapan Allah’tır. Bu dünyanızı böyle boşlukta tutan Allah’tır. Evet ekinlerinizi ekip dikmeniz için nehirleri akıttı da onunla her tür meyveden, her tür üründen çiftler, çiftler yetiştiriverdi.

Evet yaratıp düzenlediği, yaydığı arzda nehirlerle Rabbimiz bereketler meydana getirdi. Yeryüzünde hayra ve hayata vesile olacak sular, maddeler, hava ve diğer elementler gibi hiç bitip tükenmeyen bereketler yarattı, kullarının rızıklarını da takdir buyurdu. Rabbimiz binlerce yıldır üzerinde hayat sürenler için, insanlar ve diğer varlıklar için bitip tükenmeyen bereketler var etti.

Bitmez tükenmez rızıklar yarattı.

Tüm canlıların üzerinde hayatlarını sürdürebilmeleri için gerekli olan bütün ihtiyaçlarını yaratmıştır orada Rabbimiz. Üstelik üreme ve çoğalma için her şeyden de çift yaratmıştır. Erkek-kadın gibi meyve ve sebzelerde de erkek ve diş organları vardır.

Bu organların döllenmesi sayesinde meyveler oluşmaktadır. Bazı ağaçlarda hem erkek hem de diş organ, bazılarında sadece erkek, ya da diş organ vardır.

Bu telkih sonucu tadı, rengi, kokusu farklı, her bireri değişik güzellikte meyveler sunulmaktadır bize. Sonra: Allah geceyi gündüzün üzerine geçirmek, gündüzü de gecenin üzerine kapatmak sûretiyle, geceden gündüzü, gündüzden geceyi yarıp çıkarmak sûretiyle sizin hayatınızın devamını sağlamaktadır.

Evet gece ve gündüz Allah’ın iki ayrı âyetidir. Sadece Allah’ın egemen olduğu, sadece üzerlerinde Allah’ın sözünün geçtiği, başka hiç kimsenin sözünün geçmediği iki âyet.

Egemenlik bizdedir diyen, hâkimiyet bizdedir diyen yeryüzü tanrıların, yeryüzü tanrı ve sahte tanrıçalarının zerre kadar söz geçiremeyecekleri iki âyet.

Bu iki âyetini bize tanıtırken buyuruyor ki Rabbimiz. Ey kullarım, sizin hiç müdahale edip değiştiremediğiniz gece ve gündüz benim âyetlerimdir. Onlar sadece bana teslim olup, bana boyun bükmüşlerdir.

Gece ve gündüzü peş peşe getiren Benim. Geceye ve gündüze ferman eden, bu kâinat çarkını hiç durmadan çeviren, döndüren Benim.

Öyleyse Rab ve İlâh Benim, sadece Bana kulluk edin buyurmaktadır. Yâni ey kullarım unutmayın ki Ben, bütün bunları size coğ-rafya bilgisi vermek için, botanik konusunda sizi bilgilendirmek için, veya sizi eğlendirip hoş vakitler geçirmeniz için anlatmıyorum.

Etrafınıza bir daha bakmanızı, çevrenizdeki âyetlerimi bir daha gözden geçirmenizi, Benim rubûbiyet ve ulûhiyetime delil olarak size arz ettiğim bu âyetlerim üzerinde ibretle ve tefekkürle kafa yorarak gücümü, kudretimi ve hikmetimi anlamanız, kavramanız ve Bana kul olmanız, teslim olmanız için anlatıyorum. Şu altınıza bir döşek gibi yaydığım yeryüzüne, şu ona denge unsuru

olarak aktığığ dağlara, o dağların eteklerindeki ekime dikime elverişli olsun diye düzenlediğim ovalara, řu dağların eteklerinden ovaları sulamak için akıttığığ nehirlerle, řu yiyip itiklerinize bir bakın. Bakın da bunları Benden başka becerebilecek birileri var mı yok mu bir dūřünün? Ama iřte bütün bu anlatılanlarda, bütün bu âyetlerde: Dūřünen kimseler için ibret alınacak âyetler vardır. Tabii dū-şünen, kafa yoran, aklını kullanan insanlar için bu âyetler bir değer ifade eder.

Lâkin bütün bu âyetler dūřünmeyen, akıllarını kullanmayan insanlar için hiçbir řey ifade etmeyecektir. Bütün bu âyetleriyle rubûbiyetini gündeme getiren Rabbimiz bize diyor ki: Kullarım! Ben mülk elinde olanım! Ben mülke sahip olanım! Göklerin ve yerin mlk Benimdir! Sizler de sahip olduklarınız da dnyanız da, arzınız da, semanız da, ayınız gneşiniz de, havanız, suyunuz da, yediğiniz içtiğiniz de hepsi Benimdir! Ben mülkün sahibiyim! Hayatın sahibi Benim! Ben bereket kaynağıyım! Sizi yaratan, sizi yoktan var eden, řu anda size sunduğum nimetlerimle sizin hayatınızı devam ettiren benim! Varlığınızı Bana borçlusunuz! Yiyeceđinizi, ieceğinizi, suyunuzu, semanızı, arzınızı her şeyinizi yaratan Benim! Unutmayın ki řu anda üstünde yaşadığınız arzı yaratan ve size boyun eğdiren, sizin emrinize âmâde kılan, onu sizin için zell kılan, onu sizin için bir döşek, bir fıraş kılan, yayan, seren Benim! Ama unutmayın ki Ben istediğim için arz size boyun bkmektedir.

Ben istediğim için gece ve gündüz sizin emrinizdedir. Ben istediğim için bu dağlar, bu nehirler, bu meyveler ve sebzeler size sunulmaktadır. Bütün bunları sizin emrinize âmâde kılanın Ben olduğumu, Benim sayemde bunlara ulaştığınızı unutmayın. Beni böylece bilin, böylece tanıyın ve Bana böylece inanın. Beni arza hakim tanıyın. Beni arza galip bilin. Beni göklere ve yerlere egemen olarak tanıyın. Yerken, içerken, gezerken, dolaşırken, yatarken, kalkarken, binerken, kullanırken hep bu niyet içinde olun. Bana kul olduğunuzu unutmadan yaşayın diyor Rabbimiz...”

Allah Teala bunca kevni ve kavli âyetlerini gözlerimizin önüne sermişken ve kendisinin yerde ve gökte tek bir ilah olduğunu buyurmasına rağmen bizlerin, Allah’ın şeriatından “haşa” bu zamana uymaz gibi söylemler ile yüz çevirmemiz ne büyük bir zillettir...

Tabiki bizler tefekkür ederken Allah’ın azze ve Celle yaratmıř olduklarını dūřnmeliyiz, eđer A

lah’ın zatı hakkında bir tefekküre dūřersek Allah muhafaza bizi sapıklığa sürükler, ve helak oluruz. Allah Teala bizleri hakkıyla tefekkür eden, dū-şnp anlayan ve ona göre hayatını Allah rızası için adayan kimselerden kılsın Allahümme amin. Dođrular Allah’tan yanlışlar bizlerin kendi elleriyle yaptıklarındandır...

Hamd kalem ile yazmayı öğreten, ilim ile bizleri abad eden Allah(azzevecelleye), salat ve selam Rasulullah (aleyhisselatuvesse-lam) Efendimize ve O'nun yolunu takip eden Mü'min ve Muvahhid ve mücahid kullarına-dır.

Koca bir dünya ve içinde hesaba alınmayacak kadar ufak aciz unutkan bir varlık (insan) ve bu varlıklara hizmet eden birçok yaratılmış her şeyi ile birbirini tamamlayan biri olmazsa diğeri eksik kalan mükemmel bir nizam.

Bunların ise kendisine ücretsiz olarak emrine verilen insan ne kadarda çok biliyor!

ÖZÜR DİLEMİYİN

Selman SAMATYALI

iletişim

selmansamatyali@fecrdergisi.com

Her konuda bilgisi var. Her olayın karşısında bir matematiği, fiziği, bir felsefesi olan hiçbir şey kendisine kapalı olmayan, hastalandığında doktorları olan, ihtiyaçlarında işverenleri olan, işleri olduğunda köleleri, işçileri, personelleri olan, servetlerine servet katarken kendisinin çalışkan ve zeki olduğunu sanan, liderliğinde zulüm eden, avımlığında isyan eden, batı medeniyeti diyerek dört ayaklıların bile haya ettiği filleri işleyen, hayatını bir puta adayan yada putlaştırdığı şeyin propagandasını yapan, doğanın kendisine su, hava, yağmur, rüzgar vermesi, topraktan ekin çıkması gerektiğine inanan ve bunlara inanma gereksinimde kendisini hisseden, gökten gelen hiçbir hükmü kabul etmeyen, Rasulullah aleyhisselam'ı tanımayan, O'nun sahabesine dil uzatan, kabirperest olan, Kemalist olan, laik olan, sırtında cübbe elinde tağutların beşeri kanunları olan ve bu kanunları hak diye ümmete dayatan şirkin, küfrün zirvesinde akıllara gelmeyen filler ile insanları hayrete düşürenler; çok sıkıştığında ALLAH ALLAH demek zorundan kalan, paranın açamayacağı kapı yoktur safsatasına inanarak rahat bir son bekleyenler.

Son nefesi gelmeden evvel bunlara tövbe etmeden, itaate dönmeden ölür ise varacağı yerin neresi olduğuna ve kendisini ne beklediğine bir bakalım.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا
تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ 36

“Şüphesiz ki yeryüzünün tamamı ve bir o kadarı da kâfirlerin olsa, Kıyamet Günü'nün azabından kurtulmak için (bu malı) fidye olarak verseler, yine de onlardan kabul edilmez. Onlar için can yakıcı bir azap vardır.” (5/Mâide, 36)

Hayatını kendi egolarının kabullendiği bir biçimde ilahi kanunlara değil de kendi yanlarından yasalar belirleyenler kimseler ve yasalar ile insanları küfre sokanlar, bu küfre ortak olanlar, uğruna mücadele ettikleri kendilerinin olmayan dünya ve bunun yanında içerisinde paha biçilmez hazineler ile dolu olsa, mahşerde bu mülkiyet kendilerini Allah'ın azabından kurtaramayacaktır.

ALLAH CC diyor ya, yeryüzünün tamamı ve bir o kadarı Allah'a isyan edenlerin, asi olanların ve ortaklar koşanların olsa; uğruna mücadele ettiğiniz bu dünya ve kazandıklarınız sizi Benim azabımdan kurtarmayacaktır!
Velevki yüz misli sende olsa ne olacak?
Allah azzevecelle'nin seni başıboş bırakacağını- mi zannettin? İslam değil de başka bir din ile yada senin İslam zannettiğin bir din ile Allah'ın huzuruna çıkarsan hiç şüphesiz hüsrana uğrayanlardan olacaksın.

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

“Kim de İslam dışında bir din ararsa ondan kabul edilmez. Ve o, ahirette hüsrana uğrayanlardan olur.” (Aliimran 85)

Evet, senin fidye getirmen ahirette hiçbir işe yaramayacaktır ya yeryüzünde itaat edecek Rasulullah aleyhisselam'ın getirmiş olduğu dine hizmet edeceksin yada varacağın yere razı olacaksın. Ki olamazsında çünkü oranın dehşeti anlatılırken bile insanı rahatsız ederek dehşete düşürüyorsa varın son halini siz düşünün.

Hammâd İbn Seleme... Enes İbn Mâlik'ten nakleler ki; Rasulullah (s.a.v), şöyle buyurmuştur:

“Cehennem ehlinde bir kişi getirilir ve ken-disi-ne; ey Âdemoğlu, yattığın yeri nasıl buldun? denilir. O, çok kötü bir yatak, der. Kendisine, dünya dolusu altın karşılığında kurtulmak ister misin? denilir. O, evet yarabbi, der. Allah Teâlâ; yalan söylersin. Doğrusu Ben senden bundan daha azını istediğim halde sen yapmadın, buyurur. Ve emreder, cehenneme götürülür.”

Bu hadîsi, Müslim ve Ne-seî, Hammâd İbn Seleme kanalıyla bu şekilde rivayet etmişlerdir.

أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ

4. Bunlar, diriltileceklerini düşünmüyorlar mı?

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ

5. Büyük bir gün için.

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

6. O gün insanlar, âlemlerin Rabbi için ayakta duracaklardır. (Mutaffifin 4 5 6)

O gün isyankar kullar için bir kaçış, sığınacak bir köşe, kaçacak bir dağ bulunmayacaktır. O gün insan dünyada yaptıklarını hatırlayacak,

AllahTeala'nın dışında arkasından gittiği kişiler, gözlerinin önüne gelecektir. Yeryüzünün otoritesini kendilerini yönetsinler diye verdikleri tağutlar, yoldan çıkardıkları insanlar, kendisine alkış dağıtan insanlar ortada olmayacaktır çünkü o gün herkes;

“O gün kişi, kardeşinden kaçar, Anne ve babasından, Hanımından ve çocuklarından. O gün, bunlardan her birinin kendisine yetecek bir işi/derdi vardır.”
(Abese 34,35,36,37)

O gün böyle bir gündür ki yardımcın olmayacak, kimse seni bekleyen cehennem ateşinden muhafaza edemeyecek.

O günden kork! Aklına gelebilecek tüm ihtimaller düşünülmuş, cehennem hazırlanmış ve her insanın varacağı yatak hazırlanmıştır. Aklına şöyle yaparsam şu olur bu olur gelmesin, en kötüsü ne olacak biliyor musunuz?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا
الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“Ey kâfirler! Bugün özür beyan etmeyin. Size ancak yaptıklarınızın karşılığı verilecektir.” (Tahrim 7)

O gün herkes özür dilemek için başışlanmak için birbiriyle yarışacak ama bunun kendisine hiçbir faydası olmayacaktır.

Ya Rabbim! Bu hal, bu son kısacık dünya hayatında hiç bitmeyecek gibi yaşayarak türlü türlü eziyetler, zorluklar çekerek mal biriktirmek, fuhşiyat içerisinde olmak, bu mücadelenin sonunda sadece bir kelime SUSUZ olacak.

Ne kadar acı! Ve ne kadar basit oysa bu mücadele için dünyada biz yenilmez güçlü ve rakipsizlik iddiasında bulunurken bizim yaptıklarımız bu kadarmı kısıydı?

Ve İnsan sonundao gün yaptıklarının karşılığında diyecek ki;

Kâfir: “Keşke ben toprak olsaymışım.” diyecek. (Nebe40)

selam hidayete tabi olanların üzerine olsun.

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ
وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ
عُمِيًّا وَبُكْمًا وَصُمًّا مَأْوِيَهُمْ جَهَنَّمُ
كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا 97

Allah kimi hidayet ederse, o doğru yolu bulmuştur. Kimi de saptırırsa, onlar için (Allah'ın) dışında veliler bulamazsın. Kıyamet Günü'nde onları yüzükoyun, kör, dilsiz ve sağırlar olarak diriltiriz. Onların barınağı cehennemdir. Ateşi dindikçe dehşet saçan alevi onlar için arttırırız.

(17/İsrâ, 97)

KUR'AN'I KERİM MUCİZELERİ (BAL ARISI)

Muaz ALİMOĞLU

iletişim
muazalimoglu@fecdergisi.com

Konumuza geçmeden önce; konunun daha iyi anlaşılması için Arapça hakkında birkaç bilgi edinelim. Arapçada kelimeler cinsiyet açısından ikiye ayrılır. Müennes dişi varlıklar için müzekker erkek varlıklar için kullanılır. Ayrıca Arapçada fillerde dişi ve erkek olarak ikiye ayrılır.Eylemi gerçekleştirenin cinsiyetine göre filler kullanılır.

Nahl Suresi 68-69. Ayetlerde: "Rabbin bal arısına: dağlardan, ağaçlardan ve insanların yaptıkları çardaklardan kendine evler edin. Sonra meyvelerin her birinden ye ve Rabbinin sana kolaylaştırdığı yayılım yollarına gir diye ilham etti. Onların karınlarından renkleri çeşitli bir şerbet(bal) çıkar ki onda insanlar için şifa vardır. Elbette bunda düşünen bir kavim için büyük bir ibret vardır."

Arapçada arı, erkek ve dişiyani "Nahl" olarak geçmektedir.Yalnız ayette fillerin dişi şekli kullanılmıştır.Böylelikle Ayette anlatılan eylemlerin dişi bal arısına ait olduğunu bizlere haber veriyor. Subhanallah.

Bilim insanları bu bilgileri ancak asrımızda bulabilmişlerdir.Bu yüksek teknolojik ve bilimin bu kadar ilerlediği bir dönemde bu bilgilere ancak sahip olan insanoğlu, nasıl olurda 1400 yıl önce bu kadar bilgiyi bizlere aktaran Kur'an'ı Kerimi inkar edebilir?

1400 yıl önce bir beşerin bu kadar bilgiye sahip

olmasının ne kadar mümkün olduğunu düşünelim. Kaldı ki okuma yazma dahi bilmeyen bir insandan bahsediyoruz. İştebu bilgileri biraz düşününce, bize bildirenin ancak ve ancak Yaratan'ın olduğu dışında bir izahat getirmek mümkün değildir.

Ayrıca biz Müslümanlar için;Kur'an-ı Kerim'de yazan ve O'nu bizlere açıklamakla görevlendirilmiş Peygamberimiz Muhammed(s.a.v.)'in bizlere bildirdiği herşeye teslim olmak zorundadır.Bizler bu bilgileri sorgulamak ya da ispatlamak zorunda değiliz.İnandık ve itaat ettik demeliyiz.

Buhari ve Müslim, Ebu Said Hudri'den rivayet ederler ki: 'Bir adam Peygamberimiz(s.a.v.)'in yanına geldi ve kardeşim ishal oldu dedi.Peygamberimiz(s.a.v.) ona bal içir buyurdu. Adam gitti.Bal içirdi.Sonra yine geldi ve Ya Resulullah; bu da onun ishalini arttırmaktan başka işe yaramadı dedi. Resulullah (s.a.v.) bu defa, Allah doğru söylemiştir,kardeşinin karnı ise yalan söylüyor. Git ona bal içir dedi. Adam gitti bal içirdi ve kardeşi iyileşti. İşte bu Hadisi Şeriften de anlaşıldığı gibi Müslüman Allah ve Resulullah (s.a.v.)'den gelen her kanun ve bilgiye itaat etmek ve teslim olmak zorundadır.

Allah u Teala, insanlar için bir ibret,gücünün ve ilminin nekadar büyük olduğunu göstererek acizliklerimizimizin farkına vararak kulluk görevlerimizi yerine getirmeye bizlere nasip eylesin İnşallah.

Hamd Alemlerin Rabbine, salat ve selam Peygamber Efendimiz Muhammed s.a.v üzerine, ve yine salat ve selam O'nun, yolunu takip eden Mümin, Muvahhid ve Mücahid kullarının üzerine olsun.

“Ey iman edenler! Eğer Allah'tan sakınırsanız O size bir Furkan (iyiyi kötüden ayırt edecek bir anlayış) verir, sizin kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah, büyük lütuf sahibidir.” (Enfal29)

Yukarıdaki ayette geçen “ittika” kelimesinin lügat manası sakınmak, korkmak ve günah işlemekten çekinmek anlamlarına gelirken şer'i yani İslam'daki manası ise Allah azze ve celle'den hakkıyla korktuğundan dolayı günahlardan yüz çeviren hatta Allah Teala'dan sakındığından ötürü mekruh veya şüpheli amelleri terk etmek, onlara kalbinde Allah Subhanehuve Teala için buğz etmek demektir. Bu yüzdendir Allah azzevecelle kendisinden sakınan, utanan kullarına birçok ayetlerde onlarla beraber olduğunu ve onları sevdiğini söylemektedir. Delil olarak;

“Şüphesiz ki Allah sakınanları sever.” (Al-i İmran 76)

“Bilin ki, Allah sakınanlarla beraberdir.” (Tevbe 36)

Subhanallah! Zaten kulluğumuzun yerine getirilmesi korku ve ümit (Havf ve Reça) ile olurken bir de bunu yaptığımızda Allah Subhanehu ve Teala bizlerle beraber olup bu da yetmezmiş gibi bir de bizleri sevdiği kullarının arasına katacak... Ama maalesef ki Allah Celle ve Celaluhu'nun bu rahmeti karşısında insanlar hala bildiklerini tek tek işlemekte ve Allah Teala'ya karşı isyan etmektedir.

Bu korku mevzusunu aslında biraz tefekkür etsek, sadece az bir süre kafa yorsak inşallah feraha ermiş olanlardan olacağız ama maalesef ki dünya hayatı bizlerin gözlerini kör etmiş ve Allah'ın kullarına karşı olan muazzam Rahmetini, merhametini görememekteyiz.

Bu olayı aslında bir örneklemeye inşallah tam bir açıklığa kavuşturmak istiyorum. Haydi hayatımızda yer eden en değerli kişiyi düşünelim.

ALLAH'TAN HAKKIYLA SAKINMAK

Zeyd ENFAL

İletişim

zeydenfal@fecrdergisi.com

Diyelim ki bu kişi yıllardır dostluk kurduğumuz bir arkadaşımız olsun. Ona karşı davranışlarımızda o kadar ince o kadar dikkatli oluruz çünkü korkarız ki bize darılsın, kalbi bize küssün ve bizlerden yüz çevirsin.

Daha bu bir insan iken onun bizden yüz çevirmesinden, uzaklaşmasından korktuğumuzdan ötürü halden hale giriyorsak düşünelim ki Alemlerin, yer ve göklerin sahibi ALLAH azzevecelle bizlerden yüz çevirse, bizlere kızsın sonumuz ne olur?

Allah muhafaza!

Kaldı ki Müslüman olduğumuzu iddia ediyorsak Allah'tan korkmaktan başka korkumuz olur mu? Tek gayemiz son nefesimizde Allah azzevecelle'nin canlarımızı Müslüman olarak almasıdır ki bunun için de yaşantımızda Allah'ı bilip, O'ndan hakkıyla sakınıp, ancak ve ancak O'nu birleyerek yaptığımız ibadetlerle böyle bir sona ulaşabiliriz Allah'ın izniyle. Çünkü Rabbimiz bizleri Kur'an'ı Kerim'de öyle bir uyarı ile uarmaktadır ki...

“Ey iman edenler! Allah'tan nasıl sakınmak gerekiyorsa öylece sakının ve siz ancak Müslümanlar olarak ölün.”(Al-i İmran 102)

Allahu Ekber! Allah azzevecelle bizlerden nasıl sakınılması gerekiyorsa öyle kendisinden sakınılmasını ve hemen ardından da ölümümüzün sadece Müslüman olarak olmasını söylemektedir. Nasıl bir azamete sahip bir ayet! Kısaca şu dersi çıkarabiliriz.

Sadece taş çatlasın 60-70 yıllık bir yaşamda Allah'ı tanırsak ve sadece Allah'a kul olursak Allah canımızı Müslüman olarak alır. Bu kısa zamandan sonra Allah'ın ebedi rızasına nail olup, altlarından ırmaklar akan, genişliği yer ve gök arası olan ve içerisinde bitmek tükenmek bilmeyen nimetlerinin olduğu Cennetlerine varis oluruz yoksa Allah muhafaza İslam dışında bir dinle ölürsek ebedi olarak azap tatmaktan başka hiçbir şey olmayacaktır.

Oysa Allah azzevecelle, kendisinden sakınana bir yol açacağını, rızıklandıracağını ve ahirette onlar için Cennetlerin olduğunu söylemekte;

“Kim Allah'tan sakınırsa, Allah ona bir çıkış yolu açar. Onu beklemediği yerden rızıklandırır.”(Talak 2-3)

“Fakat Rablerinden sakınanlar için, Allah katından bir konaklama yeri olarak, içinde ebedî kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah katında olan şeyler iyiler için daha hayırlıdır.”(Al-i İmran 198)

Ve bu ayetlerin mucizeleri yetmezmiş gibi bir de Rasulullah aleyhisselam'ın şerefli sözüyle biz Müslümanları müjdelemektedir:

“Allâh katında iki damla ve iki izden daha sevimli bir şey yoktur: İki damla; haşyetul-lâh sebebiyle akan gözyaşı ile Allâh yolunda akıtılan kan damlasıdır. İki iz de; Allâh yolunda (cihâd ederken) bırakılan iz ile Allâh'ın farzlarından birini edâesnâsında bırakılan izdir.” (Tirmizî, Fedâilü'l-Cihâd, 26/1669)

Ayetler ve Hadisler durumu çok açık şekilde ortaya koymaktadır. Yapacağımız her amelde, düşüneceğimiz her fikriyatta Allah azzevecelle'den sakınarak vaz geçerse işte o zaman Allah Subhanehu ve Teala bizleri bu dünyada da ahiret yurdunda da bizleri selamette kılar ve bizleri rızasını kazanmış kullarının arasına katar.

Allah azzevecelle, bizleri kendisini hakkıyla tanıyıp, şirk ve küfür amellerden beri bir şekilde Muvahhid olarak yaşamamızı ve Allah'ın dinine yardım eden, Allah'ın yanında saf duran kullarından eylesin. ALLAHUMME AMİN.

KUR'AN-I KERİMDEN İBRET LİK KISSA (BAHÇE SAHİPLERİ)

“Şüphesiz ki bahçe sahiplerini dendiğimiz gibi bunları da (dendik. Hani onlar, sabah vakti (meyveleri) devşireceklerine dair yemin etmişlerdi.” İnşallah” demiyor (yoksulların hakkını ayıracaklarına dair istisnada bulunmuyorlardı). Onlar uyurken, Rabbinden bir afet (bahçelerini) kuşattı. (Bahçe) gecenin karanlığı gibi kapkara kesiliverdi. Sabah vakti birbirlerine seslendiler.

“Şayet ürünleri toplamaya (kesin niyetliyseniz), erkenden yola koyulun.” Aralarında sessizce konuşarak çıktılar. “Bugün yanınıza sakın bir yoksul girmesin!” Yoksulları engellemeye güç yetirecek(-mişler gibi), erkenden yola çıktılar. Onu (yanmış ve kapkara kesilmiş) görünce:

“Hiç şüphesiz yolu şaşırdık.” dediler. “(Hayır!) İşin aslı biz mahrum bırakıldık Ortancaları: “Ben, ‘Allah’ı tesbih etmeniz gerekir.’ dememiş miydim?” dedi. Dediler ki: “Rabbimiz! Sen tüm eksikliklerden münezzehsin. Doğrusu biz, zalimleriz.” Birbirlerine dönüp karşılıklı kınamaya başladılar. Dediler ki: “Yazıklar olsun bize! Gerçekten biz azgınmışız.” “Umulur ki Rabbimiz, onun yerine daha hayırlısını verir bize. Şüphesiz ki biz, Rabbimize rağbet edenleriz.” İşte azap böyledir. Ahiret azabıysa elbette daha büyüktür. Keşke bilselerdi.” (Bu ayetler kalem süresinin 17 ve 33. Ayetleridir)

KİMİN NE PAYI VAR?

Bu kıssada çıkartılacak birçok hisse vardır. Her kul kendi tefekküründe kendine düşeni hissesini alır.

Bu ayetten çıkarılacak derslerden dikkat çekmek istediğimiz birkaç hususa değineceğiz inşallah.

1 Şüphesiz ki her kavim ve her birey imtihana çekilecektir. Bu sünnetullah gereğidir.

2 Bir Müslüman her ne iş yaparsa yapsın Allah ‘ın rızasını göz önünde bulunduracak ve O’nun izni ile inşallah demek kendisine bir alışkanlık haline gelecektir.

3 Her şey yolunda gittiğini zan ederken aslında bu senin gördüklerindir. Çünkü içinde ALLAH’ın rızası olmayan her fil eksiktir.

4 Bize lütuf edilen mallardan fakirlerin yoksulların payları vardır. Bu malların zekatını, infakını, sadakasını vermemiz o malı eksiltmez bilakis bereketlendirir.

5 Bir amelin yanlış olduğunu bilmemiz yeterli değildir. O amelden uzak durmalıyız, o amelin yapıldığı mekanlardan ve yapanlardan beri olmalıyız.

6 İşlemiştir olduğumuz günahların tövbesini ertelememeli ve hemen bir Nasuh tövbeyle bağışlanma talep etmeliyiz.

ESMAÜL HÜSNA (EL MUHSİN)

“Rabbim onu gerçek çıkardı. Şüphesiz ki beni zindandan çıkardığında ve şeytan, kardeşlerimle aramı bozduktan sonra sizleri çölden getirdiğinde bana iyilikte bulundu.”(Yusuf 100)

Bu isim Kur’an’ı Kerim’de isim olarak değil fiil olarak geçmektedir. Muhsin kelimesi, iyilik yapan, iyilik sahibi, bağışta bulunan ve minnet etmeden veren gibi anlamlara gelir.

Allah’ın kullarına ve bütün varlıklara ihsanı pek açıktır. Öyle ki, onları adeta ihsana, fazlına, cömertliğiyle ve inama boğmuştur.

El Aklişi der ki:

“Allah’ın kullarına inam ve ihsanı üç türdür. Bunlar temel ihsan, aracı ihsan ve tamamlayıcı ihsanlardır.”

Temel ihsanlar şu şekildedir:

1. Allah, kerem ve ikram sahibi olarak cömertlik sıfatı gereği insanı yoktan var etti ve ona her şeyi öğretti.
2. Allah insanı yarattı ve diğer varlıklardan daha güzel bir suret verdi. “Size şekil verdi, şekillerinizi en güzel hâle getirdi.” (Mümin 64)
3. Allah Teala’nın insanı diğer canlılardan farklı kılması ve hidayeti bulması için ona akıl vermesi.

“Hiç şüphesiz, ona yolu gösterdik. Ya şükreden (bir mümin) ya nankörlük eden (bir kâfir) olur.” (İnsan 3)

Aracı ihsanlar:

1. Temel ve tamamlayıcı ihsanlar arasında bağ oluşturan ihsanlardır. İslam’a hidayet etmesi ALLAH’ın kullarına en büyük ihsanı ve inamıdır. Kur’an Kerim’de geçen nur, hidayet ve ferahlama bu anlamdadır.

Vehb b. Münebbih derki; Nimetlerin başı üçtür; Bunların ilki, İslam nimetidir. Bütün nimetler ancak bununla tamam olur. İkincisi ise sağlık ve esenliktir. Hayat ancak bu nimetle anlam kazanır. Üçüncüsü zenginlik nimetidir. Bu olmadan hayatın tadı olmaz.

2. Onu nebilerin en hayırlısı olan Hz. Muhammed’in ümmetinden yapmasıdır. “Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz.” (Âl-i İmran 110)
3. En değerli olan Kur’an’ı Kerim’i ona öğretmesi ve ezberletmesi ihsanı iledir.
4. Kitabı ezberledikten sonra onun anlamını

peygamberini yoluyla birçok insanın bilmediklerini teorik ve pratik olarak insana öğretmesi ve değerini yükseltmesidir.

5. Öğrendikleri ile amel etmesini ihsan etmesidir (minnetsiz fırsat vermesi).

6. Öğrendiklerini insanlara aktarmasıdır.

Tamamlayıcı ihsanlar;

Allah’ın kullarına inam ve ihsan ettiği gizli bilgiler ve manevi latifelerdir.

1. Bunlar Allah’ın insana güzel biçim, beden vermesi, güzel konuşması için bir dil vermesi, yürümesi için ayak vermesi, daha birçok eşsiz organlar vermesidir. İşte, kul sağlam bir bünye ile ancak güzel bir hayat yaşayabilir. Buda Allah’ın ihsanıyladır.

2. Mal vermesi ve bu rızık ile başkalarına muhtaç etmemesi Rabbimizin ihsanı iledir.

3. Ona güzel bir eş ve çocuklar vermesi yine ihsanı sebebiyledir.

4. Kendisine sağlıklı ve güzel bir zihin vermesi, boş işlerden uğraşmamasını istemesi yine ihsanıdır.

5. En önemlisi ise bu kadar iyilikte (ihsanda) bulunan Rabbimiz, bakın bizden ne istiyor?

“Onlar, boş şeylerden yüz çevirir, ilgi duymazlar.” (Müminun 3)

Ve Resulullahs.a.v bir hadiste şöyle buyuruyor;

“İnsanların gaflette olduğu iki nimet vardır: sağlık ve boş vakit.”(Buhari 6412)

NASIL KUR'AN OKUYALIM?

Hız. Peygamber, Kur'an okuyan Müslümanın sevap kazanmakla beraber, okuduklarını hayatına katmak suretiyle topluma örnek şahsiyet olmasını istemiştir. Bu bağlamda, hatırdaki kalacak şöyle ilginç bir benzetme yapmıştır: "Kur'an okuyup (okuduklarıyla amel eden) mü'minin misali, narenciye gibidir. Kokusu da güzeldir, tadı da güzeldir. Kur'an okumayıp (muhtevasıyla) amel eden mü'min ise hurma gibidir. Kokusu yoktur ama tadı güzeldir. Kur'an okuyup onunla amel etmeyen münafık ise, reyhan otu gibidir. Kokusu güzeldir fakat tadı acıdır. Kur'an okumayan, içeriğini yaşamayan münafığın durumu da, Ebû Cehil karpuzu gibidir. Kokusu da acıdır, tadı da acıdır." [1] Kur'an'la meşgul olan bir insan aynı zamanda ilahî yardıma mazhar olur, "Melekler bile Kur'an okuyucusunu dinlemeye gelirler." [2] Bu bakımdan Hız. Peygamber, Kur'an okuyan insanın halini şu hadislerinde gıpta edilecek bir davranış olarak sergilemiştir: "Ancak iki kimsenin haline gıpta edilir. Birisi Allah'ın kendisine Kur'an (ilmini) lütfettiği kişidir ki, onun emirlerini yerine getirir; helalini helal, haramını haram kabul eder. Diğeri de, Allah'ın kendisine mal / servet vermiş olduğu kişidir. O maldan akrabalarına verir ve o malla Allah'a itaat yolunda gayret eder." [3]

Resulullah, Kur'an okuyan insanların çevrelerine etki edebilmeleri, dinleyenlerin de, güzel ses ile ilahî hitabın mükemmelliği arasında ilgi kurabilmeleri için; "Kur'an'ı seslerinizin (güzelliği) ile süsleyiniz." [4] Buyurmuştur. Hız. Peygamber, sahâbesinin Kur'an okumaları konusunda devamlılık üzerine olmalarını emretmiştir. Sahâbe de Nebî'nin; "Sizden biriniz, çarşıdan veya bir işini bitirip evine döndükten sonra Kur'an'dan üç ayet okumadan yatağına yaslanmasın." [5] Buyruğunu kendilerine şiar edinmişlerdir.

Resulullah'ın arkadaşlarının bir kısmı okumayla anlamayı eş zamanlı olarak kabul ettikleri için çok kısa süreler içinde Kur'an okumayı pek hoş karşılamamışlardır. Bu konuda Peygamber'in, sahâbesine örnek olduğunu Hız. Aişe şöyle haber vermektedir: "Rasulullah, üç günden kısa bir sürede Kur'an okumazdı" [6] Hız. Peygamber, üç günden kısa bir sürede Kur'an okumayışının hikmetini Abdullah b. Amr'a şu cümlelerle izah etmiştir: "Kim üç günden kısa bir sürede Kur'an okuyacak olursa bir şey anlamaz." [7] Nebî'nin okuyuşunda, tilâvet ve manaya vukûfiyet birbirinden ayrılmaz bir bütündür. Ondan böyle bir davranışı sünnet olarak alan Abdullah b. Mes'ud,

üç günden kısa sürede tüm Kur'an'ı hatmetmeyi şiir okumaya benzetmiştir. [8] Sahabenin Kur'an muallimlerinden olan Ubey b. Ka'b (ö: 30/650) sekiz günde Kur'an'ı hatmederdi. Muaz b. Cebel de (ö: 17/638) üç günden kısa sürede tüm Kur'an'ı bitirmeyi hoş karşılamayanlardandı. [9] Uzun bir süre içerisinde Kur'an okumakla anlamı kavramak arasındaki ilgiye dikkat çekmek isteyen Zeyd b. Sâbit de (ö: 45/665) bu konuda şöyle demektedir: "Kur'an'ın bütünü bir ayda okumam, on beş günde okumamdan, on beş günde okumam, on günde okumamdan, on günde okumam da bir haftada okumamdan bana daha sevimlidir." [10]

Örneklerde de görüldüğü gibi sahabe tilâvetle beraber anlamayı okumanın merkezine almışlardır. Çünkü Kur'an, Hasan el-Basrî'nin (ö: 110/728) deyimiyle; "Ayatleri düşünülme ve yaşanma için inmiş bir kitaptır" [11] bu bakımdan onun tilâvetini amelî hale getirmek gerekir.

Yukarıda izah edildiği üzere sahabe, Hız. Peygamberin; "Kur'an'ı sesinizle güzelleştirerek okuyun." [12] Tavsiyesine binaen Kitab'ı güzel sesle okumaya gayret ederdi. Belki bu tavsiyenin altında, mananın güzelliği ile ses güzelliğini buluşturmak suretiyle dinleyenleri

etkileme vardır. Metin ve manadan ibaret olan Kitap'ı, sahabe hakkıyla tilâvet[13] ediyordu. Sahabenin hakkıyla Kitap tilâvetinden kasıt, Kur'an'ın anlamını, hükümlerini düşünerek, hissederek, sindire sindire ve yavaş yavaş okumasıdır. "Mü'min, Allah'ın kitabını adeta Rabbi ile sohbet ediyormuşçasına okumalıdır. Kur'an'daki emirlere uymaya, yasaklardan kaçmaya azmetmelidir." [14]

Kişi, okuduğu Kur'an'ı, sevgilisi ile aralarında geçen sözler makamına koyup Allah Teâlâ ile konuşmakta olduğunu aklından çıkarmamalıdır. [15] Kur'an'ı okumada, lafzı buharlaştırmadan fakat sadece literal (lafızcı) okumayı ön plâna çıkararak ve ictihadı en aza indirgeyen okumalardan kurtulmak gerekir. [16]

Onu, tamamıyla kendi bütünlüğü ve kendi anlayışı içerisinde okumak esastır. Bu okumalarda Kur'an'ın fikir yapısının iskeletini elde edebilmek için ilk önce Kur'an'ı herhangi bir öncel fikre sahip olmaksızın objektif bir biçimde okumalıyız. "Yani Kur'an'ı, sonra çıkan İslâm düşünürlerinin, kendi ekollerinin eğitimlerine uygun biçimdeki yorumlarının ve düşüncelerinin etkisi altında değil, bizzat Kur'an'ın kendi esas düşünce sistemi içinde anlamaya çalışmalıyız. Peygamber ve sahabesinin anladıkları şekilde anlamalıyız." [17]

Kur'an-ı Kerim okumada üç temel kavram vardır. Kıraat, tilâvet ve tertil. Allah Teâlâ, kitabını okumamızı isterken bu üç kökten türemiş olan kelimeleri kullanmıştır. Hem kıraat etmemizi, hem tilâvet hem de tertil etmemizi istemiştir. Biraz daha açarsak; seviyesi ne olursa olsun her insan Kur'an'ı okumalıdır. Ondaki kolay gelen yerleri kendisine nasıl uygun gelirse tilâvet etmelidir. Kıraat, kitaba bir başlangıçtır. Bu yüzden ilk emir de "Kıraat et (İkra)" şeklinde gelmiştir. Tilâvet ve tertil ise hedef ve sonuçtur. "Kıraat düzeyinde başlayacak olan okuma işi, terille olgunlaşacak ve hakkıyla tilâvetle zirveye ulaşacaktır." [18]

[1] Ebu Davud, 35, Edep 19, no: 4829, V. 166; Nesâî, 47, İman 32, VII. 125.

[2] Müslim, 48, Zikir 38, III. 2074; İbni Kesîr, Câmiu'l-Mesânid, I, 344.

[3] Buhârî, 3, İlim 15, I. 26; Heysemî, Mecmau'z-Zevâid, II, 256.

[4] İbn Ebî Şeybe, Musannef, Tatavvu, II, 403; Ebu Davud, Salat, 355, no: 1468, II. 155.

[5] Dârimî, 3, Fedailü'l-Kur'an 1, s. 832.

[6] İbn Sa'd, Tabakât, II, 138

[7] Dârimî, 2, Salât 173, 350.

[8] Abdurrezzak, Musannef, Fedâil, III, 353.

[9] Abdurrezzak, Musannef, Fedâil, III, 354.

[10] İbn Ebî Şeybe, Musannef, Salâtu't-Tatavvu, II, 385.

[11] İbni Kayyim, Ebû Abdullah Muhammed b. Ebû Bekir, Medâricu's-Sâlikîn, Beyrut trsz, I, 485.

[12] İbn Mace, 5, İkâmetu's-Salât 176, no: 1342, I, 426.

[13] Bak: 2/Bakara 121

[14] Yıldız, Abdullah-Özdemir, Şemsettin, Kur'an'ı Anlamak Farzdır, Pınar Yay., İstanbul trsz., s. 108.

[15] Kandehevî, Muhammed Zekeriyâ, Kur'an Tarihi ve Kur'an Okumanın Edepleri (trc: Ali Osman Yüksel) İstanbul 1989, s. 238.

[16] Garaudy, 20. Yüzyıl Biyografisi, s. 272-313.

[17] İzutsu, Kur'an'da Allah ve İnsan, s. 92

[18] Akpınar, Ali, Kur'an Niçin ve Nasıl Okunmalı, s. 96.

PROGRAMLARIMIZ

FECR MESCİDİ
TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI

SOHBETE DAVET

Safvan MUHLİS Hoca
HASBİHAL

Hanımlara Yer Ayrılmıştır

HER
PERŞEMBE
SAAT 21:00

WhatsApp İletişim
0545 492 60 60

Ali baba mah. 5041 sok no 18 gözde apt altı karaköprü / ŞANLIURFA
35 mt yusuf kristal karşısı

FECR MESCİDİ
TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI

SOHBETE DAVET

İbrahim Hoca

FIKİH DERSLERİ

HER
SALI
SAAT 21:00

WhatsApp İletişim
0545 492 60 60

Ali baba mah. 5041 sok no 18 gözde apt altı karaköprü / ŞANLIURFA
35 mt yusuf kristal karşısı

SOHBETE DAVET HANIMLARA

pazartesi - cuma
elif ba
kur'anı kerim dersi
saat 13:30 15:30 arası

PERŞEMBE

Hadis Dersleri
SAAT 20:30

ali baba mah: 5041 sok (yusuf kiristal karşısı)
karaköprü ŞANLIURFA

ÇOCUĞUM KUR'AN İLE BÜYÜSÜN

Hafta içi
hergün
10:30 ile 13:00 arası

KIZ ÇOCUKLARINA

FECR
ÇOCUK
TEVHİD VE SÜNNET
MÜDAFAASI

Osman ibni Affan (Allah Ondan razı olsun)'dan rivayet edildiğine göre
Rasûlullah (sallallahu aleyhi vesellem) söyle buyurdu:

“Sizin en hayırlınız Kur’anı
öğrenen ve öğretendir.”

(Buhari, Fezailül Kur’an 21)

